

GAZETA LWOWSKA.

We Czwartek

N^{ro}. 107.

4. Lipca 1816.

Wiadomości zagraniczne.

A z y a . W s c h o d n i a .

Dwa okręty, które w Maju z Chin do Gatonburga zawinęły, przywiozły ciekawe wiadomości o Wschodniej Azji i tamecznym handlu:

„Wiadomo, że zachodziły niesnaski między Faktoryą Angielską w Makao i Wice-Królem Kantonu; takowe zostały już zaspokojone mądrym postępowaniem Pana Jerzego Stauntona, lecz Chińczycy więcej teraz, iak dawniej, okazują uległości Anglikóm; potrzebują ich bowiem do obrony brzegów swoich przeciw rozbójnikom morskim, których główny skład jest na Landronach, a którzy tak są zuchwali, że już raz mieli przedsięwzięcie uderzyć na Makao. Rozbójnicy ci są w ścisłym porozumieniu z buntownikami południowych Prowincyi Państwa Chińskiego, gdzie ma bydź dotąd bardzo niespokojnie. Mają oni dostarczać sobie wszelkie potrzeby z rzeczonych Prowincyi, a przechowania swoje w pomniejszych portach. Ci to rozbójnicy nakoniec utrzymują związki między południowemi i północnemi Prowincyami, gdyż i w ostatnich pokazuie się znowu duch buntu. Chińska marynarka zbyt jest bezsilną i zaniedbaną, a żeby Landronskim rozbójnikom czoło stawić, a tem muiej zupełnie wyniszczyć ich mogła; tylko Angielskim wojennym okrętom udało się czasem dobrze ich skarcić, lecz mimo tego rozszerzają oni co rok swoje systema; pomnażają liczbę swych wojennych okrętów, budują je co raz lepiej, i tak znaczne w nauce czynią postępy, że wkrótce Panami wód tamecznych stać się będą mogli. Angliey, którzy dotąd wyłącznie z Chinami handel prowadzili, mają od niejakiego czasu ważnego rywala w Zjednoczonych północney Ameryki Stanach. Amerykanie swemi szczególnicy dobrze budowanemi okrętami, odprawiają tam i z powrotem żeglęgę daleko rychley od Anglików, a tak Chińskie towary w Europejskich miastach, taniej od tamtych sprzedawać mogą. Sprawdzaią oni szczególniej futra z północno-zachodnich brzegów Ameryki do Chin, i mieniają je za

Chińskie towary, tak że nie mają potrzeby, iak Anglicy, kupować wszystko gotowemi, z Europy sprowadzonymi pieniędzmi. Po osiągniętych w Europie morskim i lądowym pokoju, już i inne Narody zaczynają wysyłać do Chin okręty; iako to Hollendrzy, którzy kilka do tego przysposobili okrętów, Szwedzi i Duńczykowie. — Należy tu wspomnieć o nowym handel prowadzącym Mocarstwie, które od kilku lat weszło z Chinami w stosunki; to jest o Mocarstwie Australnem. Król Owaihee, Rządca roztropany i śmiały w przedsięwzięciach, podciągnawszy pod panowanie swoje wszystkie Sandwichskie wyspy, zaprowadził tam obyczaje i język Anglików, a znaczną liczbę Amerykańskich i Angielskich marytków przyjął w służbę swoją, pod nader korzystnymi dla nich warunkami. Zakupił kilka okrętów od Amerykanów, i powiodło mu się zupełnie zbudować inne na wzór kupionych w Owaihee, gdzie tradnią się teraz istotnie wystawieniemi małej marynarki. Okrętami kupieckimi prowadzi korzystny handel z Chinami; wysyłając futra z Cobia do Makao, bierze za nie towary Chińskie. Przez te handlowe stosunki, którym sprzyja nader wyspiarskie położenie jego Państwa, niemniej przez częste bywania Amerykańskich i Angielskich okrętów, powstała powszechna na Sandwichskich wyspach zamożność, która tu; owdzie w zbytek przechodzić już zaczyna. W Nangasaki, w Japonii, sami tylko z pomiędzy wszystkich Europejskich Mocarstw mogli prowadzić handel Hollendrzy aż do ostatniej wojny, która imię ich nawet zniszczyła. Handel ten, ile wyłączny, był dla nich tem korzystniejszy, i dla tego usiłują wysłać znowu w dawniejsze związki. Krok ten wiele jednak może znaleźć przeciwności; ostatnie bowiem doniesienie odebrane w Makao o Japonii, bardzo były zatrważające. Świeci Cesarz Cubo nader ograniczył już dawną władzę duchownego Dairy. Ten, przez licznych mnichów i duchownych, umiał przeciągnąć lud na swoją stronę, dla czego obawiano się powszechnego w tym Kraju powstania. Ogólne przeciwstalenie terażniejszych urzędzeń, byłoby zaiste bardzo korzystnem dla Narodu.“

S. Domingo.

Król Haity Henryk I. zaprasza wszystkich zagranicznych Professorów i Uczonych bez różnicy Narodu, ażeby się do niego udali i około tronu jego zgromadzili, dla rozszerzania nauk i oświecania dobrych Poddanych jego. Zapłata będzie bardzo hojna.

Zjednoczone Stany Ameryki północney.

Według ostatnich wiadomości z Ameryki, zawartych w publicznych pismach Angielskich, Józef Bonaparte, tudzież Jenerałowie Grouchy i Lefebvre-Desnouettes przebywali w Filadelfii. Grouchy kupił sobie na brzegach Sznykila piękną wieś w Landsdownie, leżącą o 4 mile (Angielskie) od Filadelfii.

Amerykański Jenerał Grimer wyjechał z rozkazu Rządu do Florydy z zachodniej, dla założenia w pobliskości Penaskoli nowej warowni nad rzeką Skamoe.

Porty Amerykańskie tak są zawalone towarami Angielskimi, iż wiele ich ze stratą a5 do 20 od sta przedają.

Ameryka Hiszpańska.

Szwajcarowie, którzy w interesach handlowych zwiedzili kilka portów morskich, mających najwięcej związku z Ameryką, i najdłużej bawili w Kadyxie, powróciwszy do swojej Ojczyzny, przywieźli takie wiadomości: W południowej Ameryce, i na brzegach ciąsniny Meksykańskiej, zwycięstwo przechyla się raz na stronę wojska Królewskiego Hiszpańskiego, drugi raz na stronę Republikanów. Wojsko Królewskie umie lepiej zdobywać twierdze i broń ich, a wojsko Republikanów jest groźniejsze w polu; pierwsze odbiera posiłki z Europy, lub się ich spodziewa, drugie znajduje nowych stronników dla coraz bardziej rozszerzających się miłości wolności, i często nawet miewa zbiegów z przeciwnego wojska. Terroryzm i surowość inkwizycji, które z Hiszpanii przeszły i do tamtej części świata, najwięcej szkodzą wojsku Królewskiemu, i pozbawiają go zwycięstwa, bardziej, aniżeli wszystkie inne okoliczności. Taki stan rzeczy w Ameryce Hiszpańskiej zatrzyma Dwór Portugalski w Brazylii; bo gdyby powrócił do Lizbony, bursa rewolucyjna mogłaby się łatwo rozciągnąć do Brazylii. Na wszystkich wyspach Antylskich trzeba mieć wielką bacność na niewolników, którzy wiedząc o wypadkach na wy-

spie St. Domingo, wdychają do Pethiona i Christoph'a.

Hiszpania.

Listy z Kadyxu uskarżają się, że w sąsiedztwie tamecznem nieznanzi zawiśli się korsarze, i kilka Hiszpańskich okrętów bugieckich zabrali. Obawiają się, że ci korsarze należą do insarjentów Kartageny i Buenos-Ayres. Anglicy nie przeszkadzali im w ich przedsięwzięciu, a marynarka Hiszpańska w takim jest stanie, że żaden okręt wypłynąć nie może.

O przybyciu Xiężniczki z Brazylii do Hiszpanii, znova wszystko ucichło.

Wielka Brytania.

Przeczytano trzeci raz w Izbie niższej bil względem cudzoziemców, i odrzucono poprawkę Lorda Alhopes, ażeby przynajmniej artystów, kupców i wprowadzających pieniądze kapitalistów od tego bilu wyłączono.

Pan Smith ubolewał nad nieludźciem obchodzeniem się z tymi, którzy winni coś i podatki. Nie tylko im zabierają ruchomości, ale nawet często na całe życie do więzienia wtrącają; najnieznośniejsze są wydatki prawne, gdyż Patronowie wzięcy sobie kaźą płacić szportulów, aniżeli dług wynosi. Wniosek atoli Pana Smith względem złagodzenia praw, odrzucono większością 65 kreszek przeciwko 35.

Gdy niedawno była w Izbie niższej mowa o Katolikach Irlandzkich, oświadczył Lord Castlereagh, iż wiara Katolicka bardzo się różni od innych, albowiem Głowa iey jest zagranicznym Mocarstwem, które może być w przyjaźni z drugim Kraiem. Nie zgadza się więc z dobrą Konstytucją rządową Angielskiego Kraju, ażeby Stolica Apostolska miała nieograniczony związek z Poddanymi Królewskimi. Oświecone Rządy Katolickie widziały potrzebę przepisania granic temu związkowi.

Na sessyi Izby niższej dnia 7. Czerwca podał P. Bankes wniosek, ażeby za 35,000 funt. sterl. kupiono posęgi, które Lord Elgin podczas poselstwa swojego w Stambule z Grecyi sprowadził. Niektórzy z Członków Izby twierdzili, iż wspomniany Lord nie za te posęgi nie zapłacił, lecz wyrobiwszy sobie przez przekupstwo firman W. Sultana, sprowadził je; byłoby zatem wieczną hańbą dla Anglii wystawić je publicznie w Muzeum. — Wniosek atoli Pana Bankes przyjęto większością 80 kreszek przeciw 30.

Najnowsze Gazety Londyńskie, do dnia 13. Czerwca dochodzące, nie potwierdzają (umieszczony w przeszłym Nrze Gazety naszej) wiadomości, iakoby P. Leyland, rywal P. Canninga, tak łatwo zrzekł się praw i nadziei swoich do zostania w Izbie niższej Reprezentantem Liwerpolu. Owszem, wciąż jeszcze trwał zgietk wielki, iak się to okazało z następujących wypisów gazety Times pod d. 12. i 13. Czerwca:

Z Liverpoolu d. 10. Czerwca, o godzinie 1 po południu.

„P. Canning doznał większych trudności, aniżeli z razu spodziewano się. W Sobotę dnia 8go był sam skrzywdzonym i ledwie że uszedł kamieniom, które nań rzucano. Kilka osób ze strony jego nie uszło tak szczęśliwie; trzy z nich ciężko raniono, a szczególniej jednego młodzieńca bardzo niebezpiecznie. Napadniono powtórnie na dom P. Gladstone, i powytlukano wszystkie okna w domu P. Boltona.“

Z Liverpoola d. 10. Czerwca o godz. 8 wieczorem.

Głosy wypadły, iak następuje:

Za P. Canningem	850
Za P. Leylandem	554

Więszosc za P. Canningem . . . 293.

„Po zakończonej dzis liczeniu głosów, zostali przyjaciele P. Canninga od popoństwa uzbrojonego w kije i kamienie, znowu napadniętymi, a sam P. Canning zaledwie mógł być obronionym. Przyszędszy do domu P. Boltona, miał mowę do zgromadzonego ludu. Zgietk i nieład nie miał granic; mnostwo Amerykańskich maytków przyłączyło się do strony P. Leylanda, i przyczyniło się do nieładu. Zdaie się, iż głosowanie trwać będzie do Srody, d. 12. t. m.“

Według pewnego doniesienia z Nottinghamu pod d. 9. Czerwca, zaczęli znowu Lud dyci w sąsiedztwie tamecznem wzniecać rozruchy, i zburzyli maóstwo machin.

W. Halsted (w Hrabstwie Essexkiem) zbudowali się byli d. 28. Maia wieśniacy, i musiano wysłać żołnierzy dla usmierzenia tego buntu. Pospółstwo oswobodziło 4rech ludzi (których za zburzenie kilku machin w Sible Hedngham do Halstedzkiego więzienia zaprowadzić miano), i powybiiało okna mieszkańcom. Jednakże spokójność już przywrócona.

Włochy.

Niedawno powstały w Rzymie kłótnie i nieład między gwardyą obywatelską (*Guardia civica*) i sbirrami (policyantami), przyczem jeden

ze sbirrow życie utracił, a kilkunastu innych zraniono. Pospółstwo okazało przy tej sposobności zupełną swoją nienawiść ku sbirrom.

Gazeta Genuńska pisze, że od tego czasu, iak brzegi Włoch od Afrykańskich robóbników morskich uwolnionemi zostały, zdaie się, iż Europejscy swoje tam założyć chcą siedlisko. Tak został niedawno Hiszpański statek z Messyny do Liworno płynący, a winem, wodką, oliwą, migdałami etc. naładowany, koło brzegów Rzymskich napadniętym od iednej feluki pod czarną banderą, żaglowanie mańcey. Osada statku z 10 ludzi złożona uciekła na mianey przy sobie łodzi do Civitavecchia, poczem rozbóynicy w liczbie 25 do 30, Włoskim zwycziem bialo ubrani, skoczyli na pokład opuszczonego statku i zerwali banderę; niektórzy z nich uchodzili ze zdobyczą; inni zaś popłynęli natychmiast przeciw drugiemu dostrzeżonemu statkowi z banderą Francuzką; opanowawszy go podobnie, opuszcili swoją flukę, i udali się na zdobyty statek Hiszpański, który przedży żeglował. Potem zabrali jeszcze jeden statek Rzymski i zniknęli nareszcie. Ci zbóycy morscy z różnych są Narodów, lecz naywięcty jest między nimi Korsykanów i innych wyspiarzów.

Według wiadomości od granic Sardyńskich, przywieziono do Piemontu i zamknięto w tameczny twierdzy Jenerala Desaix i Adwokata Favre, aresztowanych od niciakiego czasu za polityczne postęпки. Pięrcwszy ma być mocno wpłątany w zdarzenia, zasze wo Francyi upłynionego miesiąca Maia, która to okolicznosc tem większą wartą jest naganą, ile że Królowie Francuzki i Sardyński szczególnie mu pobrażali, i że miał nawet od J. R. Sardyńskiego Mei pozwolenie przemieszkiwania w Tononie, miyjscu urodzenia swiego.

Francya.

O skazaniu na śmierć Didiéra, i ostatnich życia jego chwilach, zawierają gazety Paryskie pod d. 14. Czerw. następujące szczegóły z Grenoblu d. 10. Czerwca. „Wyrok na Didiéra wydanym został przez Sąd prewotalny dnia wczorayszego. Skazanym jest na śmierć iako winny, że kierował spiskiem, którego było celem inny Rząd zaprowadzić, wzburzyć mieszkańców, uzbroić się przeciw władzy Królewskiej, wzniecić domową wojnę, i nawiedzić niektóre Gminy, mianowicie Grenoble, zniszczeniem, mordem i rabunkiem; winny jest oraz tego, że zaciągał bandy i one w Gminie Eybena zgromadzał; że z nimi ku

miastu Grenoble wyruszył, i na czele onychże pod tegoż miasta murami, z Królewskim uciarał się wojskiem. Przed tym wyrokiem wydanym był inny, względem właściwości (kompetencyi) Sądu. Didier żądał bowiem, ażeby jako Urzędnik Stanu sądzonym był przez Izbę Parów, zarzucając, że tu jest mowa o zdradzie głównej; żądanie jego odrzucono iednakże, gdyż żadaego już nie piastował urzędu publicznego, i nie był już więcej Referendarzem (*Maitre des Requetes*). Didier nie wzbudził w nikim dla siebie politowania, lecz załowano rodzinę jego. Zagadniony od Prezydenta: że jako członek Legii honorowej i Referendarz (w r. 1814) złożył Królowi przysięgę wierności, a przecież stał się wiarołomnym, odpowiedział iakniąc się: „Wiem, że nie nawiadzę wiarołomców i zdrajców.“ W obronie swojej twierdził zawsze, że był Dowódcą insurjentów, a nie hersztem zbóyców; przyznał się iednakże, iż zamysłał opanować kassy, a gdy po Prezes spytał: coby był czynił z pieniędzmi, czyliby ie zatrzymał był lnb oddał? iaknił się i unikał odpowiedzi. Zwyczajem wszystkich sprzysiężonych, usiłował wzbudzić politowanie rosprawiając wiele o uciskach we Francyi, iedynie tylko Bonapartego będących dziełem. Ależ Prezes z szlachetną i przywoitą napominał go stałością, żeby siebie tylko samego bronił. Didier mówił także i o religii, i przytoczył w tøy mierze swe pisma: *Sur le retour a la religion* (O powrocie do religii) Lud uważał go iednakże za podłego obłudnika. Starał się Didier wystawić także swoje dla szlacheckiego stanu uczynione przysługi, lecz każdy wiedział, iak sobie za nie płaćć rozkazywał. Nie okazywał wcale żadnego żalu, i mówił tylko, że zawiódł się w środkach wykonania, pewnym będąc, iż mu sie udadzą. Skutek dowiodł iednakże, iak nikczemnymi są źródła, których sprzysiężeni spodziewać się mają.“

„Dnia 9 Czerwca o godzinie 11 w wieczor widział się z Jenerałem Donnadiem, z którym blisko do agiey godziny ranney rozmawiał. Według twierdzenia Didiera, był ón najwyższym Naczelnikiem spisku; miał tak mało pieniędzy do swego zarządzania, że nawet dostawy dla bantowników w Eybens nie są zapłaconemi. Nayszczelniejszym z współwinowców jego był nieiaki Biolet, niegdys Szeftalioniu, którego ślad już wyszpiegowano.“

Podczas rozbroienia Gmin w okolicy Grenoble, znaleziono 1955 strzelb, 268 pistoletów, 208 pałaszow i 76 szpad.

Głoszą, że żony Królewica Następcy Szwedzkiego i Józefa Bonapartego

(obiedwie siostry, z demu Clarys, rodem z Marsylii), opuszczą niebawnie Paryż i Francję.

Prusy.

Dla ważności twierdz w Królewskich Prowincjach Nadreńskich, szczególnicy Wenzelu i Luxemburga, iako nayglówniejszych Niemiec i Prus warowni, postanowiono, ażeby na przyszłość, bez szczególnego zezwolenia Ministerium Woyny i Policji, żadnemu cudzoziemcowi nie było wolno w rzeczonych twierdzach osiadać. Co się zaś tycze obcych już tam osiadłych, należy śledzić ściśle dawniejsze onychże stosunki, ich postępkę i sposoby zarobku co do ich niepodeyrzanego sposobu myslenia, a to dla tego, ażeby ich iako obywateli warownego miasta potwierdzić, lub też podług okoliczności z twierdzy oddalić.

Poczty Turnskie i Taxyckie, które dotąd trwały w W. Xięstwie Niższego Renu, ustały od 1. Czerwca, a na ich miejsce zaprowadzono Pruskie. Płaćć Radców w nowo-urządzonych Rejencyach prowincjonalnych, wynoszą podług rozmaitości stopni 1800, 1500, 1200, i 1000 talarów. Przeciwnie zaś płacć Radców w Kolegiach po niektórych mniejszych miastach prowincjonalnych, wynoszą 1500, 1200, 1000 i 800 talarów. Prócz tego wyznaczono w podróżach kommissyynnych 3 do 4 koni pocztowych, i 2 talary codziennęj diurny.

Wielość zatrudnień w niektórych Kolegiach, okazuje się z liczby Urzędników Rejencyi Frankfurtskiej nad Odrą, która oprócz Prezesa i dwóch Dyrektorów, składa się z 26 Radców, 1 Rady lekarzkiego, 1 Assessora chirurgii, 1 Assessora apteki, 3 Dziennikarzy, 14 Sekretarzy expedyujących, 12 Registratorów, 20 Kalkulatorów, 17 Kancelistów, 15 Urzędników kassowych, 8 posługaczy kassowych i posłańców, ogółem ze 120 osób.

Rozmaite Wiadomości.

Pięćdziesiątletnie porównywanie dostrzeżeń meteorologicznych, które czynił Cesarski huctometrem swoim na obserwatorium w Medycynie, zasługuie na uwagę i zdaie się popierać systema stopniowego (progressiv) ziębnienia ziemi. Massa wody z nieba spadłej, wynosiła corocznie wzięwszy środkową miarę:

od roku 1764 do 1781—	Całi 32 Lin.	10—69.
1773 — 1790—	— 32 —	7—13.
1782 — 1790—	— 34 —	10—91.
1791 — 1808—	— 35 —	8—31.
1800 — 1814—	— 38 —	9—02.